

DJECA IMAJU NAJLJEPŠU I NAJVEĆU MAŠTU

SUSRET S KNJIŽEVNIKOM MLADENOM KUŠECOM

Dana 10. ožujka našu je školu posjetio poznati dječji pisac i novinar Mladen Kušec i družio se s učenicima nižih razreda. Na početku susreta Erik Birač, Aleksandra Bratković, Karla Sabolić i Marko Šarić predstavili su pisca čitajući dijelove iz njegovih poznatih knjiga za djecu „Volim te“, „Plavi kaputić“ i „Dobar dan“. Učenici su ga s veseljem dočekali. Pisac je pričao kako je počeo pisati, čitao svoje pjesme, a učenicima je bilo najzanimljivije odgovarati na njegove maštovite pitalice skrivalice. Nakon susreta druženje je nastavljeno u knjižnici gdje je s piscem razgovarala Matea Mikulčić.

Matea: Dobar dan! Hvala vam puno što ste mi pristali dati ovaj intervju.

Mladen: Dobar dan i nema na čemu. Volim razgovarati s mladima.

Matea: Možete li se ponekad i poistovjetiti s mladima današnjice?

Mladen: Naravno, i ja sam bio mlad, makar je u moje vrijeme mnogo toga bilo drukčije. Nije bilo toliko tehnologije i TV-a, puno više smo se družili vani i zabava je bila iskrena i bolja nego gledajući TV. Također sam od mladosti puno pisao.

Matea: Kako ste započeli pisati i što ste pisali?

Mladen: Dok sam čuvao mlađe rođake. Jedino sam ih pričama i bajkama mogao smiriti i zadržati, a kad mi je ponestalo onih poznatijih, tuđih, počeo sam smišljati svoje priče. Kasnije sam ih bilježio u bilježnicu.

Matea: Znači, svako vaše djelo dolazi iz vlastitog srca i iskustva?

Mladen: Da, ali i iz mašte. Djeca imaju najlepšu i najveću maštu koju mogu na mnoge

načine iskoristiti. To je česta tema mojih romana.

Matea: Koja je još inspiracija za vaša djela?

Mladen: Nalazim je posvuda, treba samo malo potražiti. Ona je u jednostavnosti malih stvari koje su zapravo poput blaga.

Matea: Što poručujete mlađima koji bi se htjeli baviti pisanjem?

Mladen: Da slijede svoje želje i snove, te da iskoriste svu maštu i umjetnost koje sadrži njihov um.

Matea: Kakve ste knjige voljeli kao dijete?

Mladen: Dvadeset tisuća milja pod morem, Grof Monte Kristo i slične knjige, no današnji mlađi ne shvaćaju više te knjige i rijetko ih čitaju.

Matea: Za kraj, želite li još nešto reći?

Mladen: Samo da mlađi i djeca trebaju čuvati svoje djetinjstvo i proživjeti ga sa svim njegovim čarima, jer kad odrasteš puno tih čari izgubiš, a nema povratka!

Matea: Slažem se sa vama. Hvala na zanimljivom razgovoru.

Mladen: Hvala tebi.

BORBA ZA ŽIVOT U AFRICI

Kršćanska misija karmeličanke Josipe Šprajc

“Užici bogatih često su natopljeni suzama siromašnih.”
Lav Tolstoj

29. studenog 2007. našu je školu posjetila misionarka, karmeličanka Josipa Šprajc koja je, s drugim misionarima i liječnicima, provela punih pet godina u Nigeriji. Govorila nam je o životu ljudi ispod egzistencijalnog minimuma, ispod uvjeta za dostojanstvo čovjeka. U pojedinim dijelovima Afrike svakodnevno umire velik broj ljudi, osobito djece, zbog nedostatka hrane, higijene i velikog siromaštva.

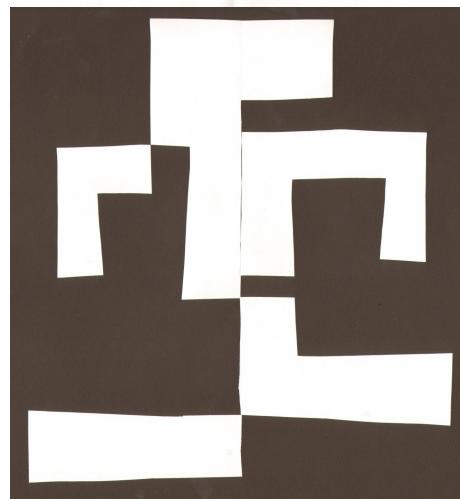
Gotovo svaki Afrikanac koji živi u uvjetima ispod minimuma potrebnog za preživljavanje, boluje od neke zarazne bolesti kao što su TBC i AIDS. Kroz svojih pet godina provedenih u Nigeriji misionarka Josipa Šprajc svjedočila je potresnim stradanjima bespomoćnih ljudi kojima je, zajedno s ostalima misionarkama, pokušala pomoći u borbi za život. Ponekad je bilo prekasno za ikakvu pomoći preslabošnoj djeci koja su im gotovo umirala na rukama.

Osobito su ugrožene velike obitelji s petnaestero djece u kojima bi osmero možda preživjelo, a ostali bi pou-

mirali od gladi. U tim zabitima Nigerije bez struje i vode djeca pješače do 4 km udaljene rijeke kako bi došli do vode. Rijetke su obitelji s mogućnostima da naprave limeni krov s okapnicom za skupljanje kišnice.

U Nigeriji se sve plača, počevši od kojekakvih lijekova pa do škole. Zbog siromaštva roditelji nemaju mogućnost školovati djecu. Kao najveći problem misionarka Šprajc istakla je neznanje, nepisemnost. Nepismeni ljudi nisu prihvaćeni u zajednicu. Umjesto da im se pomogne, njih se izolira i odbacuje, neovisno radi li se o djeci ili odraslima. Misionari su, zajedno s liječnicima, uz finansijsku pomoći dobrih ljudi iz mnogih zemalja, uspjeli sagraditi skroman dom gdje su primili djecu, nahranili ih, naučili osnovama pismenosti i komunikacije te ih tako osposobili za život.

Misionarka Šprajc uskoro odlazi u Kamerun gdje će nastaviti humanitarna djela. Dodala je kako je uvijek iznova iznenadi tužna slika Afrike. Savjetovala nam je da budemo zahvalni na životu kakav imamo. Djeca Afrike zahvale Bogu za svaki dan koji su proživjela. Na nama je da razmislimo kako pomoći djeci Afrike koja svakodnevno umiru zbog nedostatka hrane i loših uvjeta života.

Ines Horvat 6.a